

L'OLORI

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS
dirigirse á la
Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PRRUS DE SUSCRIPCIÓ. *Nº 1072.*
Un any... .. 5'00 pessetas.
Un trimestre 1'50
Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat á l'ombra pera arribar á la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honorats que sustenten, ben clars y á la llum del sol los va exposar a la Reya Regent d' Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en l' Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguérem, entenem avuy que han de quedar á carrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l' exércit de mar y terra; las relacions econòmiques d' Espanya ab los demés països, la construcció d' obras públiques de caràcter general, la resolució de totes las cuestiones y conflictes inter-regionals y formació del presupost anual de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organització corresponent y adequada.

Peró entenem que correspon al poder regional lo règim intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d' esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenya carrechs públichs: volém Cortes catalanes, no sols pera estatubir nostre dret y leys civils, sino per quant se refereixi á la organització interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya s' afillin en ultima instancia las plets y causas: volém esser arbitres de nostra administració, fessant ab entera llibertat las contribucions á impostos y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exércit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintos y llevas en massa y establint que la reserva regional foses presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d' Espanya; aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó amém; á n' aixó arribarém á no trigar gayre. (Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897)

REGENERACIÓ.

Aixó: *regeneració!* Bonica paraula, si no fossem á Espanya.

Perque en un reyalm de generals amohñadors y generals *casi pacíficadors*, no hi escau. Resulta, la paraula, tonta, ridicula; una frase, més ó menos encertada, de la gran comedia que estém representant davant del mon enter.

¡Regeneració!, va dir en Silvela. ¡Regeneració!, digué l' opressor de Filipinas, y 'l poble permeté que 'l matrimoni conservador, los hereus de nostra deshonra, los successors del monstre, verdader monstre en barba-

ritats estadísticas y administratívas; los que avuy continúan la malehida politica del assassinat á Santa Agueda, fossen los regeneradors, los inclits, los únichs que podían acabar ab nosaltres y portarnos al fi, al cayrell del precipici y tiránoshi, si, tiránoshi, que res més farán los continuadors de la trista historia d' Espanya desde fa dos sigles.

Peró som á Espanya, encara, y á Espanya *regeneració* vol dir, posar tota la confiança en qui va deixar de anar del bras del monstre, per lo mateix orgull que tenia aquell: d' esser poder.

Y aixó fa llástima.

A Espanya *regeneració* vol dir creu-

re en qui, cristianament, fusella als defensors de las llibertats d'una patria *chica*, com la nostra, y... ¿qui sab si 'l regenerador més tart serà qui fusellarà als nous concellers de Catalunya? ¡Tot pot esser!

Y aixó fa rabia.

Perque á Catalunya regeneració vol dir una altra cosa.

Primerament no anar lligat ab los que tenen avuy las regnas del poder y en son diari oficial estampan promesas que no hem vist encara complertas ¡ni ho serán!

Regeneració á Catalunya vol dir no volguer res d'aquell Madrid dormidor, fastigós, gomós, gandul, que viu de las regions y las insulta; perque encara 'ls nostres ports treballan y las xamaneyas fuman y 'l fum de las xamaneyas, vapor del suor de nostres treballadors, puja fins al cel pera demanar llibertat pera aquesta terra.

A Catalunya *regeneració* vol dir no admetre conxorxas ab *crístianos* hipócritas, que pensat tenen prou talent (com los difunts) pera dividir forsas que veyan incontrarrestables per sos plans, se quedan no més ab l'honor de las gacetillas dels diaris *católich-guerreros*, las que poden posar en un quadro, pera que sos fills diguin: «En l'any 98 los diaris parlavan *be* del papá». ¡Y no dihém res de lo de Zaragoza!

Sinó que á Catalunya regeneració vol dir desferse del element corromput que del centre 'ns envían, readquirir las lleys y drets robats pera tornar á esser lo que haviam sigut avans d'anar del bras dels que, després d'haverho perdut tot, volen regenerarnos, seguint la política dels que 'ns han degradat davant lo mon.

Ni poden ferho y ni ho volen fer de regenerarnos.

No poden perque la desorganisació ja 'ls ve de rassa, portan la idea de la

disbauxa y las grandesas somniadas encarnada en la massa de las sangs y es impossible que obrin d'altra manera, sinó continuant los desacerts dels anteriors polítichs.

Y no volen ferho perque son orgull quixotesch no s'avé en concedir ni en rebaixarse á confessar culpas y en considerarse ineptes pera portar las cargas del govern d'una nació que mor d'anemia, xuclada per las sangoneras que en lo femer del centre se engreixan, d'una nació que necessita gent nova.

Per aixó la paraula *regeneració* fa riure avuy, en un poble com aquest que no pot regenerarse per estar condemnat á esser governat sempre per elements vells, corromputs, que no poden seguir altre camí que 'l trassat per los que, enganyant al poble, han perdut nostres fills, nostres diners, nostres barcos, nostras colonias y, lo que 'ls hi sab més greu á n'ells, l'honor del *trapo gualdo rojo*.

Fragment de la novela premiat en los Jochs Florals de Barcelona, llegit en la «Tertulia Artístich-Literaria» lo diumenge passat, per D. Marián Vayreda.

SANCH NOVA.

La escena te lloch en ple Pirineu, remonantse á la vigilia de la revolució de Setembre, quan lo major grau d'ensopiment de nostra terra, coincideix ab la plenitud del *castellanisme*, allavors encara considerat com á signo de gran cultura.

Los capitols premiats que llegí 'l Sr. Vayreda, comensan en *L' aubada* de Sant Antoni, descripció pintoresca, plena de sabor local, de llum, moviment y vida, del grau de la Guixosa, mentres D. Eudalt de Serra Bruna, que ha guanyat lo plet, puja á pendre possessió de sos drets als emprius, tan gloriósament guanyats per sentència del Tribunal Contenciós Administratiu.

Lo capítol titulat *Lo cor de Mossén Joan*, sacerdot que celebra la missa á Sant Antoni mentres los dos bandos de feligressos seus preparavan la mina que debían reventar tan prompte, omplint de dol aquella afrau encisadora, vora 'ls cingles de la riera del Biern, es un estudi psicològic dels més difícils, ahont l' autor ha baixat en lo fonze d' aquella ànima examinantla y traguentne profitosas ensenyansas. Los remordiments d'aquell sant home retrunyintli en la consciencia, per veure que ab tots los seus esforços no havia lograt la pau del poble, la emblanquinada de la iglesia románica criticada per tothom, lo balafi de joyas vellas y ornaments del cult, adinerats pera adquirir quatre trastos de quincalla per lo temple, mitg profanat ab fastuositats de fra, aquells oradors tan elocuentes que havian vingut predicant en una llengua forastera que cap del poble entenia y que no li dugueren cap penitent al confesionari, totas las novetats introduhidas per bon fi, tan condemnadas pel seu nebot, aquells *villancicos* castellans sense sentiment ni gust, tot aixó li venia á la memoria, y comparantlo ab lo que feya 'l rector de Prunés y Mossén Claret que procedint d' altra manera y utilisant los elements de la regió convertian á las masses del poble, y la gent, obligada y convensuda per sas predicacions, se perdonava 'ls agravis y s' abressava públicament en mitg dels carrers y plassas, aquets recorts aglomejats en sa imaginació l' aclaparavan, lo confonían y li parlavan ab elocuencia aterradora. Mossén Joan, com si 's trobés a la hora de la mort en que 's veuhen clarás totas las equivocacions que s' han tingut en la vida, llavors creya errats tots eos procediments, y s' acusava ell mateix d' haver contribuít á una obra demoleedora. Y mentres en l' ofertori, preocupat, lo cor oprimít, sentia en la mateixa iglesia la remor fatídica, precursora de la tempesta que anava á esclatar, duas llágrimas, quinta essencia dels remordiments que l' emocionavan, vingueren á caure dintre 'l cálzer que teia á flor de llavis y coneixia que 'l sacrifici de la seva vida 's tornava lleu y petit, y que un bálсам de consolació anava endolsint la amargor de fel que anegava son cor, com si la mística conjunció de las llágrimas del creyent ministre del Senyor ab la sanch puríssima del Fill de Deu, sellés un prometatge de redempció futura.

Quan Mossén Joan, acabada la missa, surti á fora ab l' escolá, provehit del perolet y l' isoph pera tirar benediccions, sols vegé quatre vellas esferehidas y algunas mossas

desoladas; los homes de Valldepedras tenian altres maldecaps.

Aquí arriba *La topada*, quadro grandió, horrible, que esgarrifa y no pot concebirse sense haver estat en los racessos dels Pirineus y estudiant las costums de sas encontradas. La massa compacta en forma de pinya dirigida pel Cerdá, ab totas las bestias grossas davant, avansant cap á la jassa á tall de boig, y contra las remadas enemigas, del senyor de Serra Bruna, corria empesa per las *rehiras* d' aquells desanimats, per las fonadas que xiulavan y rebatianse damunt sos llocs, y per la lladredissa dels cans que la flanquejavan. Lo pánich s' apoderá de la host de D. Eudalt al veures á sobre aquell nuvol negre, carregat de llamps y pedregada; mes per l' instint de conservació, los del senyor de Serra Bruna formaren altra pinya, amparantse darrera d' ella pastors y rebadans, y aquella resistencia passiva semblava de moment enfangar al bestiar bovi que bufava de fadiga, però allavors alguns baylets, á quins agradava aquella escena de carnatge, comensaren á imitar lo bronzir de la terrible mosca bouhera y succehi lo que espanta d' imaginarho. La massa esverada, cega de furor, á la desbanaada, se llensá de dret al esquadró contrari y la topada fou tan horrible y estrepitosa, que fins sos mateixos autors s' esgarrifaren de sa obra malehida. Los remolins avansavan sempre vers l' abim y prompte comensaren á estimbarse; los pastors, verts de terror, res podian deturar. Los brahols y esbufechs de las bestias, la remor sorda dels cossos que 's despenyavan fent seguir cap al abim pedras y tronchs de fusta balida, las maldiccions y renechs dels pagesos desesperats que s' arrencavan los cabells, lo relluhir de ganibets y pistolas, los crits d' «Alto á la justicia», d' una veu esgarrifosa d' un noyet que cridava «¡Pare, soch mort!», tot aixó fou la senyal de campí qui puga.

Aquesta escena la contemplava 'l senyor de Serra Bruna desde una distancia respectable, y esferehit perque no podia resistir l' espectacle fugi vers lo grau de la Portella, xiulantli las orellas ab brahor espantosa que proclamava la sintesis de sa *gran obra*.

Aquí termina 'l tros de libre que no s' ha donat á llum encara y que segons nostre parer causarà sensació fonda en lo camp de las lletras catalanas. Ja teniam á n' en Marian Vayreda per un escriptor de cap de brot, y ara 'l considerem com á un dels primers novelistas de nostra patria.

Heus aquí una idea dels fracments de la

novela montanyenca premiada en los Jochs Flurals d'enguany. Prou hi fariam los comentaris que 'ns dicta nostra criteri sobre la materia, pero 'l Sr. Saderra 'ns guanyá per ma ab lo improvisació que feu després de la lectura, que publiquem á continuació y que enclou en tan pocas ratllas mes de lo que nosaltres podiam dir.

À PROPÓSIT.

Heu reparat l' etzavara
que, si be ufanosa y gerda,
passa molts anys trayent fulles
sens alçarse may de terra,
y després, tot d' una, trau
una soca llisa. esbelta
per sostenir una flor
d' admirable gentilesa?
Donchs igual que la etzavara
ha fet nostre amich Vayreda,
ha passat anys trayent fulles
de prosa castissa y fresca
sense traure may lo tany,
sempre ab por d' alçar la testa.
Mes de sopte s' ha aixecat
al nivell dels caps dels mestres
ab una flor tan gentil
y de tals aromes plena
que li cal *Copa d' argent*
per guardar sa rica essencia.

SECCIÓ DE NOTICIAS.

Lo divendres de la setmana prop passada fou detingut, per los agents de policia, en la carretera de Sant Roch, un individu, molt amich de lo dels altres, que ja en passadas temporadas se l' havia hagut d' empresonar per sas malifetas.

Aquesta vegada 'l robo que feu li surti malament en tots conceptes, puig s' apoderá, en una casa de Sant Rafel, d' unas *lletras*, ja pagadas, que esparrecá, y la infima quantitat de divuyt ó vint pessetas.

Al registrarlo se li trobaren duas escarpas.

Del diumenge que sembla que 'ns trobém al rigor del estiu, tal es la calor que fa tot lo día.

Dilluns apretá més encara la xafagor, convertintse cap al tart en trona-da y viu llampegueig y en un petit xubasco, que nó servi pera refrescar gens la temperatura, perque dimars continuá la mateixa calor, ploguent cap á entrada de fosch y molt ja entrada la nit, haventse girat ahir al mati un vent de ponent irresistible, continnant lo cel completament tapat.

Dilluns prop passat, en la iglesia de la Verge del Tura, s' uniren en l' indisoluble llas del matrimoni, lo jove de Vich, D. Joseph Garriga, y la simpática senyoreta D.ª Josepha Vila.

Al felicitarlos per lo nou estat los hi desitgem una llarga lluna de mel.

Ben desempenyat resultá 'l drama *Miserias humanas*, en lo «Centro de Católicos», lo dilluns passat, havent demostrat tots los aficionats que sabían interpretar los papers ab molta naturalitat.

Un quinteto de guitarras y bandurrias vingué á armonisar l' intermedí y fou rebut ab una salva d' estrepitosos aplaudiments per la afinació y gust ab que tocaren.

Felicitém als Srs. Casas, Sala, Ila, Orriols, Roca, Darnacalleta, Bujons, Bonet, Estorch, Guardiola, Masós, Armengol, Mata, Carbonell y algún altre qual nom ne 'ns recorda, que prometen, pera las próximas vetlladas, donarnos agradosas sorpresas.

Lo dilluns passat lo poble de Rio-

daura celebrà son roser, ballantse 'l tradicional *ball del gambeto*.

Aquest any no foren molts los olotins que hi concurregueren, degut á que casi tothom se traslada á Sant Feliu de Pallarols, ahont se 'ns ha assegurat hi hagué una verdadera gentada y que la sardana que 's doná als olotins fou tan concurreguda, que passavan de cent las parellas que la ballaren, presidintla D. Pere Carrera.

Ab assistencia dels regidors senyors Vayreda, Saderra, Llosas, Ferrer, Daudi, Sala, Casabó, Gratacós, Pena, Puig y Nogué y baix la presidencia del Arcalde, Sr. Monsalvatje, celebrá dimars passat nostre Ajuntament sessió ordinaria, en la que s' aprobá la acta de la anterior.

També s' aprobá 'l projecte de la carretera de Santa Pau.

Lo Sr. Secretari llegei una sollicitut, presentada per alguns bombers que varen esser expulsats de dit cos, y se acordá que passés á las Comissions Central y de Governació, á fi de poder donar un fallo definitiu al assumpto.

S' aprobá 'l plan de fatxada d' una casa que tracta de renovar D.ª Josepha Mir, situada al carrer alt de la Maduina.

Lo Sr. Pena recordá al Ajuntament que feya ja dos anys que s' havia aprobat lo plan de la font del Camdenmàs y l' arreglo de la plassa de Sant Franch, però que encara no s' havian portat á cap ditas obras y que veyá ab molt sentiment que surtirian de equesta Corporació sense veurelas comensadas, y s' acordá que á la major brevetat se comensessin.

Després d' algunas observacions, fetas per lo Sr. Ferrer, s' acordá fer constar en acta que aquest Ajuntament

havia vist ab disgust lo comportament de la Comissió Mixta de Gerona y se acordá que d' ará en avant no aniria més lo Sr. Sindich á acompanyar als quintos que presentan exempció á dita Comissió Mixta.

Lo Sr. Vayreda esplicá las gestions practicadas per ell durant sa estancia en Barcelona respecte de la estàtua Fontanella y s' acordá enviar un ofici al arcalde d' aquella ciutat donantli las gracias per lo temps que ha guardat dita estàtua y demanantli que la tinga una temporada més, fins que aquest Ajuntament vulgui retirarla.

També s' acordá donar un vot de gracias al Sr. Vayreda, per aquestas gestions, y comissionar á la Central pera examinar los antecedents presentats pel referit senyor.

Supliquém al qui sia encarregat de la capella de Sant Francesch, que miri de fer repassar lo parallamps que existeix en dita iglesia, puig temém que no reuneix las condicions que 's necessitan pera evitar una desgracia, si una tempesta forta, com es molt frequent en aquest temps, venia á descarregar en la encontrada.

Dissapte vinent contraurá matrimoni 'l jove, amic nostre, en Jaume Soler, ab la distingida senyoreta donya Manela Dusol.

Dimars passat pujaren en romeria á la Mare de Deu del Mont, alguns pobles del Àlt Ampurdá.

A fi d' afavorir lo desenrotllo de la agricultura y cercant los medis d' implantar lo cultiu de certs vegetals desconeguts fins avuy en nostra regió, lo «Foment de la Industria, Comers y propietat de Gerona», anuncia que, entre 'ls vegetals que podrian ensajar-se, ab probables resultats, es lo cotó, que conta ab especies que facilmente podrian aclimatarsen en aquestas comarcas.

A n' aquest fi, lo dit «Foment», proporcionarà llevar de la mentada planta als propietaris que desitgin verificar ensaigs, poguent recullir aquella tots los días de treball, de deu á dotze del mati y de duas á quatre de la tarde, en la secretaria de la societat, proporcionant, aixís mateix, las instruccions necessarias pera 'l cultiu.

Llegim en una circular d' un bisbe célebre, que no viu molt lluny de nostra terra:

«Ab fonda pena venim observant que 's tracta d' introduhir en nostra Diócessis el lamentable abús de donar á algunas de las funcions del cult públich, un carácter profà que desdiu altament de la santetat del lloch y de l' honor que 's deu á Deu, que habita en los temples. *Á la meua casa se la anomenara casa d' oració*, digué Jesucrist, y es necessari no convertirla en lloch de dissipació y recreo. No es que volguém proscribir dels temples lo concurs de las Bellas arts que en tot temps ha admés ordenadament la iglesia, sinó la forma profana y sensual que, importada del extranger, va prenguent carta de naturalesa entre nosaltres, en perjudici de la severitat, espiritualitat, unció y magestat de la devoció ab que sempre s' ha distingit Espanya, y d' una manera especial Nostra Diócessis y que exigeixen á la

vegada, la Relligió y 'l sentit comú no pervertit. Fins la manera d' anunciar tals funcions ó de donar compte d' ellas en los periódichs, fa dubtar si 's tracta d' un concert ó d' un espectacle mondá ó d' una funció d' iglesia.

No s' introduhescan novetats y proscribéixinse las que s' hagin introduhit, que d' alguna manera no hagin sigut aprobadas per la autoritat competent y, en cas de dubte, consultarho á qui corresponga...»

Hem rebut la llista dels agricultors é industrials premiats en lo concurs agrícola de Figueras, la que, per esser tan extensa, no podém publicar.

Y, apropósit del concurs de Figueras, debém confessar que molt nos plagué la idea de nostre Arcalde, en la sessió de la setmana de més enllá, d' organisarne un aquí, per lo qual se nombrá la comissió corresponent.

Per nostra part, á més de felicitar als iniciadors, no podém menos que oferirnos en tot y per tot pera lograr que 'l projecte se converteixi en realitat, cosa que esperém seria d' una gran importancia, atés que manifestacions d' aquesta mena serveixen pera realisar productes é industrias que tenen poca vida porque no 's coneixen prou, y, al mateix temps, aquets certámens fan treballar, donant estimul pera l' estudi y perfeccionament de las diferentas y extensas seccions que abarca un concurs d' aquesta classe.

En lo concurs obert en l' «Institut Agrícola de Sant Isidro» de Barcelona per D.ª Maria de las Angustias de Vildosola, pera perpetuar la memoria de son difunt marit, D. Agustí Peyra,

al objecte de premiar alguna acció generosa d'algún agricultor, lo premi de 500 pessetas ha recaygut á un tal N. Roca, de Vich.

— — —

Pronóstichs del temps:

Avuy, dia 25, csmensará á sentirse, en las islas Azores, los efectos d'una nova tempestat oceánica, que 's reflexará un poch en las costas de Portugal y Galicia.

Demá, divendres, s'acostará al O. de la península ibérica, estenenthi la seva acció, reproduhintse las plujas tempestuosas desde l'O. al centre, ab vents del tercer quadrant.

Lo dissapte, 27, s'haurá trasladat la citada depressió al Cantábrich y desde allí, ab nous elements que se li haurán unit d'altra borrasca arribada al S. O. d'Irlanda, actuará sobre nostras regions. Plujas y tormentas en la part N. O. y regió septentrional, que 's propagarán fins á las concas del Tajo y del Ebro. Vents entre S. O. y N. O.

Lo diumenge, 28, encara restarán algunas forsas en lo Cantábrich y com, al mateix temps, s'haurán produhit mínims barométrichs en lo golf de Lyon y en Argelia, continuarà 'l temps algún tant tormentós é inclinat á pluja, en particular en la part N. y E. d'Espanya.

— — —

Los enginyers americans acaban de fundar, prop d'Ithaka, un laboratorí *hidráulich*, únich fins avuy en son género, en lo qual s'estudian las diversas aplicaciones que poden conseguirse de la forsa de l'aygua, insuficientment utilizada en tots los paissos civilisats.

En una vall, creuhada per un raudal d'aygua, s'ha construhit, per medi

d'una comporta, una especie de llach artificial, en qual part inferior existeix la fàbrica ó laboratorí, que reb l'aygua, á rahó de xeixanta metros cúbichs per segón, per un gran tubo, qual gasto 's reduheix segons se desitja.

En dita oficina 'ls enginyers estudian económicament los diversos sistemas de turbinas, rodas receptors, motors hidráulichs y eléctrichs y tots los mecanismes que 's poden imaginar pera medir la resistencia dels tubos, lo régimen de las ayguas baix diferentas presions, etc., etc.

En la part superior del llach s'estudian los diversos sistemas d'alimentació de las poblacions, los procediments pera distribuir las ayguas en las mateiyas, las válvulas, comportas y obturadors, segurs de trobar, tots quants se dirigeixin al establiment, una acullida tan sencera com amistosa y fructífera.

Es induptable que 'ls americans, en aquesta organisació industrial, donan exelent exemple pera arribar á la popularisació d'importants estudis.

— — —

En classe extra fina no 's coneix altra **Aygua de Colonia** més barata que la d'**Orive**, qualitat que no reuneix cap de las extrangeras; per lo que 'ls patriotas, los elegants y la aristocracia prefereixen á totas las conegudas la molt aromática del farmacéutich bilbal. Frascos corrents de 3 á 12 rs. De gran luxo de 5 á 26 rs. Farmacias y perfumerias. Retxassis qualsevulga altra marca que s'ofereixi per guanyar més lo venedor ó per no tenir la molt acreditada d'**Orive**. Depósitos en Barcelona: V. Ferrer y C.; Vidal y Ribas; Vda. de Lafont; Sastre y Basar d'El Siglo. Olot: En totas farmacias y perfumerias.

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITRES.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	13'00	«
Fajol.	16'00	«
Mifl.	16'50	«
Panis.	16'00	«
Monjetas.	22'00	«
Fabas.	14'00	«
Bessas.	17'00	«
Llubins.	10'00	«
Patatas (carga).	20'00	«
Ous (dotzena).	00'90	«

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 25.—S. Gregori VII p.—*I. P.—Anima.*
 Div. 26.—Ss. Felip Neri fr. y E'uteri p.—*Témporas.—Dejuni.—I. P.*
 Dis. 27.—Lo venerable Beda pbr. y S. Joan p. y mr.—*Témporas.—Ordres.—Dejuni.—I. P.—Anima.*
 Dium. 28.—*I. després de Pent.* LA SMA. TRINAT. S. Just b. de Urgell y altre Sant Just, cf.—*B. P. en la Trinitat.*
 Dill. 29.—Sta. Teodosia mr. y S. Maxim b.
 Dim. 30.—S. Fernando r. de Espanya.
 Dimec. 31.—Ntra. Sra. Mare del Amor Her-mós.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors.—La exposició de S. D. M. comensa á dos quarts de set.

Olot.—Imp. de N. Planadevall —1899.

A N U N C I S .**SUBASTA VOLUNTARIA.**

Lo día 24 de Juny próxim se vendrán en pública subasta, juntas ó per separat, la casa n.º 4 del carrer Pujada de Sant Martí ab l'hort-jardí adjunt; y altra casa senyalada ab los núms. 3 y 5 del carrer del Perill, abduas de la ciutat de Gerona.

L'acte tindrà lloch á las onze del dit día, en lo despaig del notari de la mateixa ciutat D. Ramón Forn, establert eu dita casa del carrer Pujada de S. Martí, en qual poder se trobarán los tituls d' abduas fincas y demés datos.

LA BARCELONESA**CONFITERIA DE
MARCELINO JUANOLA Y DANÉS**

Bonayre, 5.

En aquesta confiteria y pasteleria, se preparan y serveixen refrescos pera bodas, bateigs y misas novas, ab tot lo serviment necessari en tals cassos, á preus econòmichs: Se serveixen gelats y 's venen los vins llegitims de Jerez, de J. A. Gordan y Comp.ª á preus de cullita.

Reposteria de primera classe á 4 rs. lliura

La medicació sulfurosa á domicili

GOTAS-MARES SULFUROSAS
de BAR,

ab las quals se preparan immelhorables ayguas sulfurosas pera beguda gargarisme, pulverisació, banys, etc.

Curan: herpes (brians), escrófulas (tumors freys), malalties de la pell, bronquitis y catarros, tos, anginas, asma anemía, etc.

FRASQUET 3 PESSETAS.

Deposít en Olot: Farmacia del Sr. Cardelus.